

Familien Sørensen er

Vild med

Den smukke natur omkring Mariager i Himmerland kalder næsten på køreture, og familien elsker at trille af sted.

Fra venstre er det Kristine på den franske Terrot, Lars med Marie bag på Indianen og til højre Helle og Hans på hendes AJS fra 1930.

Tre børn, 13 motorcykler og et forhold, der har varet i 40 år. Det er de vigtigste ingredienser i Helle og Lars Sørensens liv, og de forstår at forene det hele. I familien fra Mariager er alle nemlig vilde med veteranmotorcykler og deler en fælles passion for de gamle maskiner.

Parcelhuset er bygget i gule sten, familiebilene er sorte, og der står „Sørensen“ på postkassen. Mere almindeligt bliver det næsten ikke. Men går man ned mod garagen på familiens matrikel i Mariager, så ændrer billedet sig. Så viser det sig, at her bor en familie med en hobby ud over det sædvanlige. En hobby, der fylder hele garagen. 13 veteranmotorcykler er stuvede ind i to små rum. Den ældste er en amerikansk „Indian“ fra 1919, mens den nyeste er en Honda fra 1984.

- Den er kun et transportmiddel, som Helle Storm Sørensen på 47 år udtrykker det.

Når de tre teenagebørn og forældrene, Helle og Lars Sørensen, ruller af sted i den moderne familiebil udenfor, eller når Helle kører på Hondaen, der står her i garagen, så handler det bare om at komme fra A til B.

Taler vi derimod om veteranmotorcyklerne, der alle er konstrueret i et andet århundrede, så tændes lyset i øjnene på samtlige fem medlemmer af familien, for så handler det om nydelse.

- Følelsen, når man lægger den ned i svingene. Det er helt

Familien Sørensen der, hvor den helst vil være: på en gammel motorcykel, som her en Nimbus fra 1937. Fra venstre: Hans, Kristine og Marie, samt mor Helle og far Lars (stående).

veteranmotorcykler

Mange ferier er tilbragt i en sidevogn. Her er det Kristine og Marie i 1999.

vildt, siger Helle henført, mens hun prøver at forklare, hvorfor det egentlig er så meget sjovere at sidde på et køretøj, der larmer, kører langsomt og ikke altid vil starte:

- Det handler om frihed. Om at kunne køre derhen, hvor man vil. Og så er jeg vokset op med motorer. Alting hjemme hos os var motoriseret, for min far er en rigtig motortosse, fortæller hun med et smil.

Ligesom Helle er flasket op med hestekræfter, så er hendes børn, Kristine på 18 år, Marie på 16 og 14-årige Hans også vilde med de gamle maskiner.

Kristine, der går i 3.g., har netop fået kørekort til motorcykel, men det betyder ikke, at hun så kan køre på alle de maskiner, der står i familiens garage:

- Jeg har kun lært at køre på Terrot'en, siger hun og taler om den sorte franske motorcykel fra 1927, som familien har arvet efter en god ven.

- De er alle sammen forskellige. Nogle skal have et ekstra vrid på gashåndtaget, og på andre skal man virkelig træde til på kickstarteren. De har personlighed, og der er langt til moderne motorcykler, hvor man bare skal trykke på en knap, erklærer Lars, der er 47 år, ingeniør, og som lærte Helle at kende, da de begge var seks år og gik i 1. klasse.

- Jeg kom meget hjemme hos Helle og fik interessen der. Som 17-årig købte jeg min

Af Anette Løkken Sørensen
info@al-kommunikation.dk
Foto: Søren Jansby og privat

første Nimbus af Helles far, som jo senere blev min svigerfar, fortæller Lars, der ikke blot er fascineret af de gamle maskiner, men i høj grad også af historien bag især Nimbus-modellerne:

- Deres konstruktion er fascinerende og den danske industrihistorie, der ligger bag, synes jeg er spændende, siger han.

Arvet mors motorcykel

At hans svigerfar deler interessen, er der ingen tvivl om. Da Helle og Lars blev gift i 1991, forærede han dem en blå Nimbus fra 1934. Den står nu i garagen sammen med tre andre Nimbusser. Især én af dem står Helles hjerte nær: en smuk, sort maskine, som hun har arvet efter sin mor.

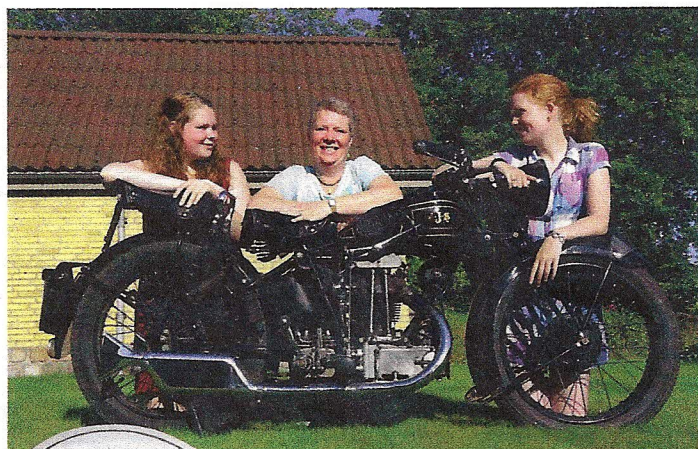
- Min mor nåede at få motorcykelkørekort, men hun nåede ikke at køre ret meget, før hun døde, fortæller Helle og kigger på den skinnende sag, som hun har trukket ud af garagen.

Det er en „AJS“ fra 1930, som har en lille sølvplade på køleren, hvor Helles mors navn „Solvejg Jensen“ er indgraveret med sirlig skrift.

- Det er en god ven, der har restaureret den, og så lavede han det her skilt, hvor han har efterlignet min mors underskrift, fortæller Helle.

Moderen døde i 1979, da Helle kun var 14 år. I tiden, der

fulgte, blev de gamle maskiner samlingspunkt og trøst for Helle, hendes far og bror, og Helle arvede moderens motorcykel.

Pigerne i familien samlet omkring Helle og hendes AJS-motorcykel fra 1930, som hun arvede efter sin mor, Solvejg, der døde, da Helle kun var 14 år. Til venstre Marie, 16 år, og til højre Kristine på 18 år.

fulgte, blev de gamle maskiner samlingspunkt og trøst for Helle, hendes far og bror, og Helle arvede moderens motorcykel.

- Den har jeg kørt rigtig meget på, siger hun med et smil.

Selv har hun og Lars ført familietraditionen med at samles om de tohjulede videre til deres egne børn.

- Vi har jo bare slæbt vores unger med. De har siddet i deres autostole i sidevognen og hygget sig, fortæller Helle, der er skolesekretær.

Madpakker og mandehørm

Hun kigger på sine tre børn, der er samlet i haven denne sensommerdag. 16-årige Marie siger henvendt til sin lillebror, Hans:

- Du faldt tit i søvn i sidevognen, kan jeg huske.

Hans nikker og erklærer, at den også er god at sove i. Han må vente fire år endnu, før han kan få kørekort til cyklerne i garagen, men Hans elsker at reparere og ordne dem sammen med sin far ude i værkstedet.

- Vi piger står mest for madpakkerne til turene, forklarer Helle og tilføjer om „mandehørm“ i værkstedet:

- Lars ynder at sige, at med en kone i overgangsalderen og to teenagedøtre, så er det godt at have en søn og et opvarmet værksted!

De andre griner. Ingen tvivl om, at familien nyder det samvær, som motorcyklerne giver dem. De er aktive i Danmarks Veteran Motorcykelklub, kører løb og tager på træf hver sommer.

- Det med motorcyklerne er bare en undskyldning for at mødes og hygge, siger Lars med et grin.

- Vi har fået en meget stor kontaktflade, og det er jo hyggeligt at være sammen med andre, der deler ens interesse, møde nye mennesker og se nye steder, tilføjer Helle, der ved, hvad det bedste er:

- Det er friheden, lyden af motoren og den friske luft.

Børnene nikker. De er snart vokset ud af sidevognene, men ikke fra familiens fælles passion for gamle hestekræfter. ■

